Ч. 139. Неділя 22 червня (5 липня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Повитане Є. Ексц. п. Маршалка краєвого ґр. Стан. Баденїого.

Вчера о год. 10 рано відбуло ся введенє нового Маршалка краєвого Є. Е. ґр. Станислава Баденїого в урядованє в Видїлї краєвім. Для повитаня нового Маршалка зібрали ся в малій сали портретовій в соймовім будинку Видїлу краєвого а в великій сали Унїї люблиньскої урядники Видїлу краєвого. Точно о годинї 10 приїхали до соймової Палати Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий, разом з Маршалком краєвим Є. Е. ґр. Станиславом Баденїм.

П. Намістник війшов з новим Маршалком до салї, в котрій були зібрані члени Видїлу краєвого. Представивши нового Маршалка Членам Видїлу, впевнив п. Намістник Маршалка о своїй сердечній приязни і підніс, що лучає ся то перший раз, що Маршалок, котрий уступив, обіймає знов управу автономії. Знаючи добре ревність П. Маршалка в праци для добра краю, висказав п. Намістник пересьвідченє, що та праця видасть обильні овочі, а заразом впевнив, що в стремленю до їх осягненя найде П. Маршалок все підпору і поміч П. Намістника. Вкінци Єго Ексцеленция висказав свою радість, що ґр. Стан. Баденї рішив ся приймити другий раз відвічальне достоїнство Маршалка краєвого і подякував єму за то, бо то рішенє відповідає добре зрозумілим інтересам краю.

Є. Е. п. Маршалок в горячих словах подякував Є. Е. п. Намістникови за прихильність, яку єму все оказував і додав, що буде стреміти до того, аби приязнь, яка нинї між Ним істнує, ще більше скріпила ся і уміцнила, „особливо в трудних хвилях, які і для нас певне прийдуть“, та висказав бажанє, аби ту приязнь могли спожиткувати для добра краю.

Відтак заступник Маршалка в Видїлї краєвім, др. Тадей Пілят повитав нового Маршалка, висказуючи радість, що знов обіймив достоїнство провідника автономічної власти.

Є. Е. п. Маршалок подякував сердечно за повитанє, впевнюючи, що супротив Сойму, краю і підвластних не буде нїколи Маршалка і Видїлу, але буде Видїл краєвий з Маршалком на чолї, бо так постановлює не лише статут краєвий, але того вимагає також добро служби, до котрої ми всї обовязані.

То тім повитаню Є. Е. п. Намістник оставив соймовий будинок, а Є. Е. п. Маршалок перейшов до салї Унїї люблиньскої, де були зібрані урядники Видїлу краєвого.

Обертаючи ся до урядників, промовив Є. Е. п. Маршалок більше менше такими словами:

Трудно менї Вас витати, бо так недавно з Вами пращав ся. Менї здаєть ся, що я вчера оставив той будинок. Будьте пересьвідчені, що витаю Вас найсердечнїйше. Довгий досьвід поучив мене, що підставою Ваших відносин до мене єсть взаїмнє зрозумінє. З моєї сторони буду все старати ся памятати о Ваших потребах і бажанях, але прошу рівнож о то, аби зрозуміти мої домаганя і цїли. Цїлию нашої працї єсть довірє Сойму, признанє краю. Знаю, що то побільшенє працї, яке єсть вислїдом наших змагань, будете приймати охочо і з одушевленєм, стараючи ся, аби Ваша дїяльність принесла як найбільшу користь суспільности. Звістна єсть засада, що розширенє прав набуває лише той, хто з тих прав, які має, уміє і схоче скористати. Отже прошу Вас, аби ви в тім дусї все дїлали, заслугуючи на признанє Краю і Сойму.

Відтак промовив в імени урядників Видїлу краєвого шеф бюра президияльного, радник др. Екельский і виявив радість з причини іменованя Є. Ексцеленциї маршалком, та впевнив, що урядники будуть всїх сил докладати, аби відповсти своїй задачи і заслужити на признанє.

Радникови др. Екельскому подякував п. Маршалок в коротких словах, а відтак витав ся з многими урядниками. На тім закінчило ся торжество повитаня.

---

25)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З анґлїйского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

— Але то було би добре для малої, як би ти була богатою, бідна дитино — представляла їй панї Флїнт незвичайно лагідно.

— О, нї, коли-б я була нещасливою — відповіла Джессї напруго і горячо, але відтак додала тихійше:

— Я була би цїлком нещаслива, коли би мусїла жити з Юрием, а він мене не любив. Я не могла би того видержати. Я о много щасливійша так, лише з дитиною. Всьо проче мене не обходить.

— Але коли би ти з дитиною і без Юрия могла бути богатою, га? Коли би ти з Мінию могла виїхати на село і показувати їй хороші дерева і луки та купувати всілякі забавки — а до того не потребувати нїколи працювати — як би тобі то сподобало ся?

— Ах, тодї видавалось би менї, що я в небі! — зітхнула Джессї глубоко. — Але того не буде нїколи зі мною.

— Може бути, коли тільки схочеш — шепнула їй стара.

— Що?

— А як я тобі оповім, то обіцяєш менї, що не будеш того розносити та не віддаш мене до вязницї, або в кіґтї Стефана, аби відослав мене до дому убогих? Бо я все була доброю для тебе, Джессію, хоч я тебе деколи й побила, але я не хотїла того і знаю, що ти все була добра для своєї бабки. Тому обіцяй менї, дитино, що не зробиш менї нїчого злого, а тодї я скажу тобі велику, велику тайну і може колись станеш богатою панию.

— Я, бабцю, нїколи не зроблю вам прикрости.

— Кажи — напирала на неї стара напрасно — кажи: Даю моє честне слово, що нїчого вам не зроблю злого, нї не покараю вас, хоч би ви менї колись були зробили кривду — так менї Боже помагай!

Джессї повторила ті слова досить байдужно. Она не вірила в те, що оповіданє старої буде важне. Але бабка була неспокійна, єї очи почали блищати і при послїдних словах она оперла ся на локоть.

— Ти, Джессію, дочка богатого пана. Ти з роду справжна дама.

— Дама з роду? — повторила Джессї. — Алеж я — я чейже ваша внучка, бабцю?

— Так, можеш бути, а однако ти дочка правдивого пана — відповіла стара бабка з радостию. — Ти дама з роду зі сторони свого батька, а він був капітаном при армії.

— При армії спасенія? — спитала Джессї.

— Нї, дурненька. Тодї ще не було тої якоїсь армії спасенія. Кажу тобі, він був капітаном в справдїшній анґлїйскій армії і був би став майором, а відтак полковником, а може й ґенералом, коли би був жив, але він умер, як ти ще була немовлятем! Так, то був твій отець і він був дуже поважний пан і ти в дечім подібна до него.

— Але — але —

Она дуже почервонїла, в єї очах видко було питанє, котрого не важила ся виповісти. Бабка мимохіть дала їй відповідь на те.

— Я на власні очи бачила, як они вінчали ся в церкви сьв. Панкратия — моя дочка Марі — о, то була красавиця — і пан капітан Ґеральд Армстронґ, то було назвище твого батька, дитинко, і ти не маєш причини встидати ся єго.

— Ах, бабцю, оповіджте менї всьо — просила Джессї цїкаво.

— Тут нема що богато оповідати — відповіла стара досить нерадо — і колиби не розходило ся о то мале невинне дитятко, то я й не згадувала би о нїчім. Але був би встид і ганьба позбавлювати єго свого доброго права і коли ти станеш богатою то можеш безпечно сьміяти ся з Стефана і з пана Оствальда і виховувати свою власну дитину, як схочеш.

— А батько був богатий?

— Ну, як я єго знала, то нї. Але єго отець і єго цїла родина. Марі була для них за проста: они не хотїли єї знати. І аби батька не розгнївати, не хотїв єму капітан про неї згадувати.

Вісти політичні.

(*Т. зв. „формула Селя“. — З Балкану*).

Новий угорский президент міністрів бажає вимоги на угорскім соймі, щоби переговори з посторонними державами що-до торговельних договорів могли розпочати ся ще перед полагодженем австро-угорскої угоди обома парляментами. Переговори мали-б лише розпочати ся, а не покінчити ся якимись обовязуючими вислідами — то зазначив виразно президент — але і тому стоїть на перешкоді „формула Селя“. Іменно закон з р. 1899 становить в §. 4, що перед заключенем нового австро-угорского союза митово-торговельного не можуть ся заключувати торговельні договори з чужими державами на довше, як до кінця 1907 р. Дальше становить сей параґраф, що перед розпочатєм переговорів з заграницею, дотеперішна автономічна митова тарифа має заступитись новою автономічною тарифою. Отже після того параґрафу перед розпочатєм переговорів з заграницею що-до договорів, має бути вже готове і парляментарне полагоджене австро-угорскої угоди і нова тарифа митова. А що то вимагає довгих робіт і основної дискусиї, то нема надії полагодити ті справи перед фериями. А тут віднова торговельних договорів з державами стає наглою, а особливо з Італією, котрій як раз з огляду на Угорщину вимовлено торговельний договір. Коли би ґр. Кин Гедерварі зміг перевести зміну „формули Селя“, то обі держави одержали би свободу приступити до переговорів з посторонними державами і тим способом приготовити матеріяли для будучих договорів. Однако мала на те надія в виду великих жадань угорско опозициї за ту уступку вже не для держави, але чисто угорскої, економічної користи.

В болгарских кругах дипльоматичних не привязують найменшої ваги до турецкого запереченя о концентрациї войск на болгарскій граници. Болгария зарядила також концентрацию войска на граници в той спосіб, що в округзі Бурґач скріплено пограничні війска, покликавши резервістів. Болгария хоче бути приготована на всякі случаї і не хоче допустити до того, аби Туреччина зробила їй яку несподіванку. Болгарске правительство уміє оцінити свої сили в порівнаню до сил турецких і має живо перед очима образ війни грецко-турецкої, однако на кождий случай Болгария рішила ся боронити своєї независимости на случай турецкого нападу. — Болгарска телеґрафічна аґентия потверджує донесене, що правительство заборонило вивозити з краю коні і мули, а в справі концентрациї турецких войск доносить: Супротив урядового запереченя зі сторони турецкої, немов би Туреччина громадила сильні відділи піхоти, кінноти і артилєриї на болгарску границю, треба зазначити, що між тим як Туреччина старає ся тому заперечити, висилає там рівночасно нові сильні відділи, немов би задля ворохобничих шайок. Видко, хоче Туреччина увести в блуд Европу і укрити властиву ціль громадження войска.

Новинки.

Львів дня 4 го липня 1903.

— **П. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної** др. Едв. Плажек виїхав вчера зі Львова на кілька тиждньів до купелів.

— **Вступний іспит** до I кл. ц. к. академічної (рускої) гімназиї у Львові буде відбувати ся в середу 15 липня і розпочинає ся о год. 10 перед пол. Зголошеня буде дирекция приймати дня 13 і 14 липня в годинах урядових с. є. від год. 8—1 і від 3—5 по пол. При зголошеню треба конче предложити метрику хрещеня і посьвідчене щепленої віспи, евентуально також сьвідоцтво з укінченої IV кляси народної школи. Другий речець для того іспиту назначений на день 1 і 2 вересня виключно для тих учеників, котрі его перед фериями в жадній гімназиї не складали з недостаточним успіхом. *Харкевич*, дир. ц. к. акад. гімназиї.

— **Виділ тов. „Шкільна поміч“** в Снятині розписує конкурс на 5 місць безплатних, 5 за оплатою 16 К. а 5 за оплатою 24 К місячно. О ті місця можуть убігати ся ученики, котрі зложать іспит до I кл. школи реальної. Кождий ученик має мати відповідну скількість біля, чисту постіль, добру одїж і обув. — Подання належить вносити на руки предсідателя Впр. о. совітника Филимона Огоновского найдальше до 25 липня 1903.

— **Конкурс.** Товариство гімнастичне „Сокіл“ у Львові розписує отсим конкурс на виготовлене 10 взорів переписних листків. Зміст чотирох взорів має бути о мотивах патриотичних, чотирох взорів на тлї сокільства, а двох взорів о мотивах історичних. Першу нагороду за один взір устанавляє ся на 20 К — другу на 15 К — а трету на 10 К. Артистам полишає ся довільний вибір зладження одного або більше з одного або всїх родів взорів. Взори належить надсилати в кувертах опечатаних під адресою „Комісия артистична фантової льотериї Сокола у Львові“ ул. Підвале ч. 7. Речинець надсиланя взорів установляє ся до дня 15 серпня 1903 р. — *А. Будзиновский* голова.— *Денис Кучика* справник.

— **Фестин** на дохід „Рускої Захоронки“ устроений товариствами „Руска Захоронка“ і „Кружок українських дівчат“ у Львові, відбуде ся не в неділю, алеві вторник дня 7 липня. Крім заповіджених забав будуть окремо забави, гри товариські і ріжні несподіванки для дітий. Програма богата і дуже ріжнородна. Комітет звертає ся ще раз з прошенем о складане фантів на льотерию фантову. Просимо складати їх у сторожа „Бесїди“, Ринок ч. 10.

— **Ц. к. Краєва рада шкільна** іменувала в народних школах: Андрея Компликевича директором 3 клясової виділової школи в Теребовли; кс. М. Сливака і о. Алекс. Коренця катехитами виділової школи муж. в Стрию; Юліяна Онишкевича, Зен. Заклику і Конст. Редчука учит. 6-кл. шк. муж. в Збаражи; Анг. Макаревичівну управ. 5-кл. шк. жін. в Збаражи; Мих. Вжака і Й. Рижевского учит. 5-кл. шк. в Монастирисках; Сев. Зембицкy і Ол. Влязовску учит. 5-кл. шк. жін. в Комарні; Каз. Касиньского учит. 5 кл. шк. муж. в Белзі; Онуфр. Власійчука учит. 4-кл. шк. муж. в Сокали; Ст. Орловского упр. 4-кл. шк. в Болшівцях; Мих. Турчаневича упр. 4-кл. шк. в Язлівци;

— І що стало ся з мамою? — спитала Джессі з пригнобленем.

— Коли они побрали ся — оповідала стара дальше — що я на власні очи бачила в церкві сьв. Панкратия, отже було правдою — виїхав пан Армстронґ з Марию на село, звідки она мені писала, що має пречудний домок цілий зарослий рожами. Але я з моеї сторони уважала би такий дім дуже нездоровим, а то задля вогкости і всякої комашні. Тількож Марі видко то сподобало ся. — І там ти уродила ся, Джессіо, в малім сільци коло Шевенук в Кенті. Вже собі добре не пригадуюназвища, але кінчило ся на якесь „рівер“ і як би ти там поїхала, то могла би легко віднайти его. Родина твого вітця мешкала на півночи і тому він поселив ся на полудни. Відтак вибухла якась війна, в Індиї, чи де там, і він мусів їти на війну тай вже не вернув ся, таки там погиб. А як Марі о тім довідала ся, вже не встала з ліжка, померла до вісьмох днів. І так лишила ся я з тобою сама і не мала зломаного гроша на твоє вихованє.

— Ви, бабцю, дуже красно зробили, що взяли мене до себе — сказала Джессі лагідно.

— Я вже гадала віддати тебе до дому убогих — відповіла стара досить грубо — і хто знає, чи не була би я зробила ліпше, коли-б тебе там віддала. Але я погадала на свояків твого батька і тому взяла тебе до себе. Відтак пустилась я з тобою на вандрівку до Иоркшір, де они мешкали і там домагала ся розмови зі старим якимсь паном, вітцем Геральда, що, о скілько міркую, був якимсь адвокатом. Отже там я говорила, але він не хотів мене вислухати. Він сказав, що я під фальшивими видумками хочу видусити від него гроші — так, так сказав — дальше що, о скілько він знає, то его син нежонатий і коли я не відійду, то велить мене всадити на шість місяців вязниці, як просту уличницю. І так був би міг зробити, бо був впливовим і поважаним чоловіком. Тому я чим скорше утікла і аж до нинїшного дня не бачила нї одного з них на свої очи.

— В такім случаю нема виглядів, аби они що небудь вчинили для моеї дитини — відозвала ся мати задумана.

— А все таки я надію ся, люба. Старий вже очевидно помер, але там була велика і знатна родина. Він не хотів навіть переглянути папери, які я ему хотіла показати, але я їх всї поховала. Тут маю сьвідоцтво вінчаня, кілька листів і твою метрику та ще дещо і я переховувала то літами, бо все гадала, що покажу колись якому розумному чоловікови і доможу тобі до твого права, але пияньство так мені запоморочило голову, що я від довгого, довгого довгого часу на ту справу забула. Але коли я тут так спокійно лежала і глядїла на Міні, нагадала собі на все і постановила зробити, що зможу.

— Ах, бабцю, бабцю — відозвала ся внучка з докором — колиб ви були менї то скорше розповіли! Я була би могла сказати то Юриеви, і може всьо було би инакше! — Закрила лице руками і сльози почали плисти зпоміж ві пальців. Той плач найбільше все лютив паню Флїнт.

— Не бачу ніякої причини до плачу — відозвала ся з гнївом. — Або чи я не оповіла тобі того тепер? Як будеш так вити, то всї папери до одного подру, побачиш.

— Не буду плакати, бабцю. То лиш так було.

— Взагалі то дуже невдячно з твоєї сторони плакати в хвили, коли я саме оповідаю тобі, яке ти маєш щастє. Бачиш, ти можеш пійти просто до тих богатих людий і сказати їм: Належу до вашої родини; дайте менї лише гроші і майно мого вітця а я пійду собі з моєю дитиною і нїколи не буду вам ся вкучувати ся. Боже, хто знає, чи не дали би тобі два рази стілько, як тобі належить ся, аби лиш тебе позбути ся.

Але такий погляд цілком не сподобав ся Джессі.

— Я воліла би, аби они любили мене трохи а не платили менї нїчого — відозвала ся.

— З тебе була все дурна гуска і невдячна дівчина — відповіла стара гнївно. — Коли плетеш такі дурниці, то не скажу тобі нїчого більше. Але папери возьми. Я сховала їх в старій торбинці тут під моїми подушками. Одного разу мусїла я руками і ногами боронити ся перед Стефаном, що хотів їх забрати. Возьми і добре сховай; они придадуть ся дитині.

Джессі сягнула під подушку і витягнула звідтам дуже брудну пачку паперів, котрі відтак сховала до своєї кишені. Але від єї руху пробудила ся мала і почала голосно плакати, так що Джессі мусїла єї чим скорше взяти за руку і втихомирити; доки она плакала, була всяка дальша розмова виключена. Коли Джессі, що давала їй ссати, знов єї положила, побачила, що бабка спокійно дрімала. Она не хотіла єї вже будити.

Але сама не могла заснути. Дивна історія, о якій оповідала їй бабка, була для неї надто великою новиною, аби єї скоро забути. Перед єї сумно задуманими очима появляли ся пречудні образи. Хоч Юрий покинув єї, то все таки не була би она опущена, доки має

Як. Брочковского упр. а Мар. Токарску учит. 4-кл. шк. в Лопатині; Ом. Балявайдерівну учит. 4-кл. шк. жін. в Ярославі; Андр. Молчку уч. 4 кл. шк. в Яворові; Іду Стоклясівну і Анг. Мільберґерову учит. 4 кл. шк. жін. в Рожнітові; Ам. Сойківну уч. 4-кл. шк. в Кристинополи; Ол. Льохшмідову учит. 4-кл. шк. в Болшівцях; Вікт. Томашівску учит. 4 кл. шк. жін. в Перегиньску; Ів. Ярему учит. 4 кл. шк. в Глинянах; Ант. Скульского упр. 3-кл. шк. в Городенці. — Управителями 2-кл. шкіл іменовано: Люд. Халупникого в Волї задеревацкій; Люд. Бояковского в Тисьменичанах; Яна Амбора в Явірнику; Волод. Яницкого в Павшівці; Ферд. Клапу в Топорищи; Дмитра Томчака в Войславичах; Кар. Барґа в Колодіївці; Меч. Батовского „на Забужу“ в Сокали; Фр. Пирамовича управ. шк. Сташіца в Ярославі.

— Іспит зрілости в учительскій семинариї мужескій в Заліщиках відбув ся в днях від 4. до 26. червня під проводом краєвого інспектора п. Бол. Барановского і директора коломийскої ґімназиї Скупневича. До іспиту зголосило ся 35 публичних учеників, 16 екстерністрів і 27 екстерністок. З публичних учеників здали іспит: Балицкий Франц., Барна Стефан, Бучиньский Григорий, Буджик Михайло, Фель Гілель, Грегорович Стефан, Грегорович Теодор, Кайс Йосиф, Кісь Григорий, Король Мих., Луців Дмитро, Могильницкий Любич Антін, Павлюк Юрий (з віднач.), Петрикевич Болодислав (з віднач.), Сеґаль Д , Штерн Г , Вільк Тадей, Волощук Александер, Зеліньский Ян, Жанковский Михайло і Ферет Александер. 11 ученикам позволено по фериях поправити іспит з одного предмету, а 3 репробовано. З екстерністів і екстерністок здали: Ауербах Лазар, Берґер Евг., Ґромбчевска Зофія, Івашків Мих., Ярославский Юліян, Моравска Антонина (з віднач.), Осіняк Йосифа, Паллестер Наталія, Понятовска Анна, Рісдорфер Елеонора, Розенкранц Берта, Рубінштайн Ребека, Сонседзкий Мечислав, Соболевска Анна і Стебновска Реґіна; 17-ом позволено поправити іспит з одного предмету по фериях.

— Страшне убийство. З Лопатина доносять: Оногди о годині 6-ій вечером в Увині, брідского повіта, 22-лїтний син заможного господаря, Василь Лотоцкий, убив сокирою тітку свою 30-лїтну Анну Йопек, свого стриєчного брата Василя та Івана Деметрука, 12-лїтних хлопців. Причиною страшного злочину було то, що хлопці рвали черешні в пасіці вітця Лотоцкого. Жандармерия відставила виновника до суду в Лопатині, звідки виїхала судова комісия до Увина. Лотоцкий, що того року в зимі хотів позбавити ся житя, есть, як здасть ся, божевільний.

ТЕЛЄГРАМИ.

Будапешт 4 липня. Войскова комісия радила вчера над проектом войскового закона. Президент міністрів ґр. Кин-Гедервари заявив, що правительство лише тимчасом взяло назад свої первістні войскові предложеня, але в осени предложить їх другий раз.

Прага 4 липня. На вчерашнім засіданю виконного комітету Молодочехів зложив предсідатель клюбу Пацак справозданє о політичнім положеню. По довшій дискусиї принято справозданє одноголосно до відомости і похвалено становище, яке займили молодоческі посли до Ради державної.

Рим 4 липня. Папа приймав вчера на авдиенциї угорских паломників.

Париж 4 липня. Палата послів приймила вчера закон о безпосередних податках.

Новий Йорк 4 липня. Оголошенє острої заяви против Росиї наступило на приказ самого Рузвельта без відомости секретаря Гає.

Надіслане.

своїю Міню. А як буде мати гроші, то буде могла дитину убирати, кормити і виховувати так, як виховують ся инші — діти богатих людий — котрих она бачила нераз в парку і завидувала їм. Єї і Мінїне житє могло ще для неї щасливо і весело уложити ся.

Рано приступила до ліжка бабки і положила руку на рамени старушки.

— Чи спите, бабцю — відозвала ся тихо. — Бабцю, скажіть менї, де жиє родина мого вітця?

Але бабка не відповідала. Она оповіла свою історию в сам час. Була би вже нїколи не мала нагоди виявити своїй внучці правду. — Бабка Флїнт умерла.

4.

Смерть бабки Флїнт викликала деякі зміни в домашних порядках Стефана Ера. Він перестав бояти ся, що Джессі зможе єму утечи і вже лиш дуже мало наглядав за нею. Він бачив, що она цілком віддала ся дитинї і що шкода би було труду таку лагідну і податливу людину ще стерегти. Тому не було вже причини, аби він мешкав довше у взірцевих мешканях і взагалї в тій дїльници, коли єго тягнуло цїлим серцем до Уайтчепель, де він тільки літа мешкав і тому вскорі по похороні старої Флїнт предложив Алїсиї, аби они знов вернули в околицю Польдвін Курт.

Алїсия видивила ся на него з зачудованєм.

— Ти не боїш ся? — спитала коротко.

— Бояти ся, чого? Нї, я не бою ся нї людий нї чорта.

— Кажу, чи не боїш ся о Джессию?

Та розмова відбувала ся в часї, коли Джессі з дитиною вийшла на прохід.

— Або що з Джессию. Тепер гадає она лиш о дитинї.

— Не знаю, чи так. Пригадуєш собі, що она бачила єго не давно в Майль Стріт? А щож би єго там було привело, як не глядане за нею? Він знов верне.

— Нехай лиш вертає — відповів Стефан згірдним і глумливим голосом, від котрого Алїсиї страшно стало. — Він вже нїколи не зближить ся до неї. Він гадає, що она покинула єго і утїкла з иншим.

— Ах, Стефане — скрикнула дївчина — чиж то не гріх ошукувати людий і розділяти в такий спосіб тих, що вірно люблять ся.

— Що ти знаєш про тих, що вірно люблять ся? — сказав Стефан глумливо. — Ти знов читала якісь безбожні романи? Алїсия, я кажу тобі, що виступати против гріха і злоби повинен кождий чоловік. І можна до того уживати всїляких средств, всьо одно чи добрих чи злих. Джессі нїколи не верне до Оствальда.

— Неправда! Ти милиш ся! — крикнула Алїсия майже пристрасно. — Она все гадає о нїм і любить єго. Она не забуде єго нїколи в сьвітї; коли-б він лиш малий палець підняв, то она сейчас вернула би до него. Але він нїколи того не зробить — не забувай того. Бо він уважає єї ледащицею.

По тих словах появив ся на устах Стефана злобний усьміх.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·24	„ „ в Підз., Грималова, Заліщик

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. н. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Відділ товаровий

львівскої філії

БАНКУ ГАЛИЦКОГО

для торговлї і промислу у Львові.

Доставляє **добірного вугля камінного** з першорядних краєвих і горішно-шлезких копалень франко, до кождої зелїзничої стациї і приймає порученя в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлоньска ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх заступників пп:

А. Качоровского в Ряшеві.
Вільгельма Арнольда в Станиславові.
Давида Таненбавма в Переворску.

Вже вийшов новий цінник

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акцийного для Хемічного промислу у Львові

УЛ. КОСТЮШКА Ч. 10.

Цінники висилає ся на жадане відворотно.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенєм у Львові находячі ся в обігу

4½% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженєм

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по 3½% з 60-дневним виповідженєм

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Стация зелїзниці Мушина-Криниця	
з Кракова	7 *год.*
зі Львова	11 „
з Пешту	12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци: почта *три рази денно*, телеґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лїчничі: Жерело головне і Слотвинка, жерело Йосифа дуже сильної щави вапнево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні насичені богато вільною вуглевою кислотою, огріванї методою Шварца Купелї річні, сонїчні, електричні, масаж, лїчене теренове.

Дуже успішні купелї боровинові, купелї ґазові з чистої вуглевої кислоти.

Скарбове заведенє водолїчниче під управою специялїста д-ра Г. Еберса, заведенє дитетичне, заведенє ґімнастичне.

Клїмат вэміцняючий, підальпейский. — Води мінеральні краєві і всякі заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того в сезонї 1902 року ординували: др. І. Аронзон, др. З. Ашкенази, др. М. Церха, др. К. Дембіцкий, др. Л. Ґлїксман, др. А. Льоренцкий, др. Т. Тишецкий, др. З. Вонсович др. Е. Зарицкий, др. С. Пйотровский, др. В. Скурчевский.

Помешканя: більше як 1500 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїнї від 1 К 20 с. денно і висше. — Дім закладовий з готелем. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинницї. — Пенсионати приватнї, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Каплиця. Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вроньский). — Сталий театр, концерти, відчити, балї, прогульки товариcкі, місце до гри в лявн-тенїса. Прогульки в чаруючі околицї Карпат.

Просторий парк шпильковий взірцево уряджений около 100 морґів. Фреквенция в 1902 роцї 6343 осіб. Сезон від 15 мая до 30 вересня. В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і страв в гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не дістають убогі улекшень, як увільненя від такси здроєвої і т. и.

Висилка води мінеральної криницкої від цьвітня до падолиста. Склади у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций удїляє, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криници.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо, полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот. На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нїкому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,

Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускийй).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).